

תת"ע 10268/12/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד עסלי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10268-12-17 מדינת ישראל נ' עסלי
תיק חיצוני: 10151773909

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מחמוד עסלי

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם טוען כי נודע לו על בקשתו של עד התביעה להשתחרר מעדות ולכן לא ידע אם להתייצב אם לאו, חיכה להחלטת בית המשפט באשר לבקשת עד התביעה, כאשר במקביל פנה למאשימה בעניין אך לא קיבל תשובה. לטענתו, בשל האמור, כמו גם בשל העובדה שהיה קבוע לבא-כוח דיון דחוף בבית משפט אחר ואף לאור ההחלטה אשר פטרה את העד מהתייצבות סבר שאין טעם בהתייצבותו.

עוד טוען הנאשם כי יש לו טענות כבדות משקל לגבי זיכוי מהאשמה שבנדון וכי ניסה לקדם את הטיפול בתיק אל מול המאשימה אך לא זכה לתגובה.

בתאריך 11.4.18 העברתי הבקשה לתגובת המאשימה תוך הבהרה כי ככל שלא תתקבל תגובה עד ליום 13.5.18, יוכל הנאשם לעתור למתן החלטה על בסיס החומר הקיים.

עד היום, 15.5.18, לא התקבלה תגובת המאשימה.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה כמו גם בשאר מסמכי התיק, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על אף שלא התקבלה תגובה מטעם המאשימה.

דיון ההוכחות נקבע בנוכחות ב"כ של הנאשם ובפרוטוקול הדיו נקבע כי עדי התביעה (ברבים), יזומנו למועד ההוכחות.

על אף שהיתה מונחת בפני בית המשפט בקשה לפטור את אחד מעדי התביעה מהתייצבותו לדיון, לא היתה למבקש זכות לעשות דין לעצמו ולא להתייצב לדיון מבלי שניתנה החלטה הדוחה את הדיון. כך בהתאמה גם באשר לבקשת

הדחיה שהוגשה מטעמו של המבקש, בשיטת "שגר ושכח", מספר דקות בודדות עובר לשעת הדיון הייעודי.

הדברים נכונים במיוחד שעה שממערכת נט המשפט עולה כי המבקש צפה בהחלטת הפוסט את עד התביעה מהתייצבות אך בד בבד קובעת כי במועד הקבוע יישמע עד התביעה הנוסף. ודוק, בבקשה דן מצוין במפורש (סעיף 12 לבקשה), כי ניתנה החלטה הפוסט את העד מהתייצבות, קרי היה ידוע לב"כ המבקש כי קיימת החלטה המורה על שמיעתו של העד הנוסף במועד הדיון, וזאת בהתאמה לאמור לעיל באשר לצפייה בהחלטה במערכת "נט המשפט".

גם בטענתו של הנאשם כי בידו "טענות כבדות משקל לגבי זיכוי", אין כדי לסייע לו. כפירה כללית בעבירה אינה מעלה חשש לעיוות דין. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכוי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישורה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

כן ר' דבריו של כב' הש' שוהם ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו):

"כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר)".

לאור כל האמור לעיל, מששעה המבקש דין לעצמו ולא התייצב לדיון עליו ידע מראש ולא הצביע על חשש לעיוות דין, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ח, 15 מאי 2018, בהעדר הצדדים.